Ao. 1856. | Dingsdag | No. 52. | 29 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 26 April 1856;

houdende eene voorloopige verandering in de voorschriften betreffende het Politie-wezen.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de noodzakelijkheid van eene voorloopige verandering in de voorschriften betreffende het Politie-wezen, in afwachting der nadere regeling hiervan;

Gelet op de Ministeriele missives dd. 14 Julij 1854 Geheim La. B No. 263 | K, 30 Mei 1855 Geheim La. B No. 270 | F en 14 September 1855 Geheim La. B No. 450 | K;

Gezien de Instructie voor den Procureur Generaal, opgenomen in de Publicatie van den 22 Maart 1843 G. B. No. 2;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel.

Artikel 41 der hiervoren aangehaalde Instructie wordt ingetrokken en vervangen door de volgende bepaling:

» Tot uitoefening van al deze werkzaamheden » zal de Procureur Generaal, behalve door de noo» dige Agenten van Politie, Dienaren van Justitie » en Beambten der gevangenissen worden bijgestaan » door *vier* Ambtenaren, namelijk door:

» *a.* eenen *provisionelen Commissaris van Politie* spe» ciaal belast met de stedelijke Politie en met de » betrekking van den voormaligen Inspecteur der » Bruggen, Straten, Wegen en Waterwerken te » *Paramaribo* en diens omtrekken, terwijl hem door » den Procureur Generaal tevens de waarneming » van het openbaar Ministerie bij het Collegie van » Kleine Zaken, opgedragen zal kunnen worden;

» *b.* Twee *assistenten*, speciaal ten dienste van de » regterlijke Politie;

» *c.* Een *Luitenant van Politie* ten dienste der reg» terlijke en administrative Politie;

» een en ander speciaal behoudens de bevoegd» heid van den Procureur Generaal, om voormelde » ambtenaren tot al zoodanige andere einden te » bezigen, als hij in het belang der openbare dienst » oorbaar zal achten."

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Paramaribo, den 26 April 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 28 April 1856.

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

NOTIFICATIE

van den 26 April 1856;

houdende bepalingen tegen het verontreinigen der publieke waterputten te Paramaribo.

DE GENERAAL MAJOOR TITULAIR, GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*;

In overweging genomen hebbende, dat de maatregelen van het Bestuur, om de bevolking, ook bij langdurige droogte, van goed drinkwater uit de publieke waterputten te *Paramaribo* te voorzien, nutteloos worden gemaakt door den moedwil van baldadigen en van kinderen, welke zich niet ontzien om door het werpen van allerlei vuilnis in de putten, die in een onreinen staat te brengen;

en dat hiertegen voorzieningen worden gevorderd;

Gelet op art. 1 § 12 van het Koninklijk besluit van 14 Mei 1845 No. 43, afgekondigd bij de Publicatie van 29 | 30 October 1845 G. B. No. 11;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Art. 1.

Zij, die zich schuldig maken aan het verontreinigen der publieke putten, hetzij door daarin vuilnis, steenen, glas of eenig ander voorwerp te werpen, hetzij op eenige andere wijs hoegenaamd ook, worden gestraft, en wel:

a. meerderjarige vrije personen, *of* met eene geldboete van *acht gulden*, *of* met gevangenzetting van *een* tot *acht* dagen, *of* met beiden te zamen, ter bepaling van den regter;

b. Slaven, door het Hoofd der Politie, te zijner bepaling.

Art. 2.

Wanneer minderjarige vrije personen zich aan verontreiniging der putten schuldig maken, wordt de vader, bij gemis van dezen, de moeder, en ook deze ontbrekende, de voogd, gestraft met eene geldboete van *een* tot *acht gulden*, ter bepaling van den regter en kunnen bovendien de minderjarigen, wanneer deze den ouderdom van 14 jaren bereikt hebben, gestraft worden met gevangenzetting van *een* tot *acht* dagen.

Art. 3.

De Politie-agenten zijn geregtigd om ieder, dien zij op het verontreinigen der putten betrappen, aantehouden en terstond naar het Hoofd der politie te brengen.

Aan de Processen verbaal of verklaringen van de Politie beambten en Agenten van politie, wordt geloof gehecht tot aan de partijstelling wegens valschheid.

De Gouverneur vertrouwt van de welgezindheid der goede ingezetenen, niet alleen dat ieder zijne onderhoorigen ernstig waarschuwen zal tegen de overtredingen, waartegen bij de voorgaande artikelen straffen zijn bedreigd, maar tevens dat ieder het als een burgerpligt en van groot belang voor het algemeen zal achten, om van elke dergelijke onder zijn oog plaats vindende of te zijner kennis komende overtreding, aangifte te doen bij het bevoegd gezag.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements blad geinsereerd.

Paramaribo, den 26 April 1856.

C. P. SCHIMPF.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 28 April 1856.

De waarn. Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 25 April 1856.

Op last van den Heer Gouverneur, wordt ter kennis van belanghebbenden gebragt, de navolgende opgaaf van den kommanderende Officier van Z. M. Zeemagt alhier:

» *Verandering in de ligging en peiling* » *der Tonnen in de rivier Suriname:*

» De *Uiterton*, om de West zijnde ge» dreven, is op zijne oude plaats hersteld.

» De 2e. *Ton* welke geruimen tijd ont» broken heeft, is weder gelegd geworden » en wel Oostelijker, doch op dezelfde » diepten als te voren. Diepgaande sche» pen kunnen nu niet meer zoo als wel » eens plaats had, die 2e. Ton aan de » Oostzijde passeren, daar de diepte hier » spoedig afneemt, maar moeten zoo als » altijd voorgeschreven is geweest alle ton» nen aan hunne B. B. zijde laten liggen, » bij het inkomen der rivier, en sturen » met denzelfden koers langs de drie ton» nen.

» Den uitersten hoek der rivier alwaar de » *Baak* staat, als *Braamspunt* aannemende » liggen de 4 Tonnen thans volgens regt» wijzend Kompas en gerekend naar laag» water van Spring als volgt:

» De *Uiterton* even als te voren in 3½ vm.
» moddergrond, met Braamspunt
Z. Z. O. ½ O.
» het Oostelijkst zigtbaar land O. ¾ Z.
» doch de 2e. Ton, thans. Z. t. O.
» De 2e. *Ton* in 3 vm. moddergrond
Braamspunt Z. O. t. Z.
» het Oostelijkst zigtbaar land O. ½ N.
» 3e. Ton . . . . Z. t. O.
» De 3e. *Ton* in 3 vm. harden grond
Braamspunt Z. O. ½ O.
» het Oostelijkst zigtbaar land O. t. N.
» de 4e. Ton . . . . Z. Z. O. ½ O.
» De 4e *Ton* in 3 vm. harden grond
Braamspunt Z. O. t. O. ½ O.
» het Oostelijkst zigtbaar land O. t. N.

» Van de 2e. naar de 3e. Ton, wordt de » grond spoedig harder.

» Op de peilingen van het Oostelijkst zigt» baar land is weinig staat te maken."

De waarnemende Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 28 April 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 517, zijn, onder meerder, onder de nadere goedkeuring des Konings, integaan met 1o. Mei e. k.

1o. de Heer G. Duijckinck eervol ontheven van de betrekking van *Havenmeester en Scheepsmeter* en van de bij § 3 van de Gouvernements-resolutie van den 5 Mei 1855 No 525, op hem, ter provisionele vervanging van den Heer Mr. J. M. Jansen Eijken Sluijters, als *Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken*, uitgebragte qualificatie;

2o. ter provisionele vervanging van den Heer Mr. J. M. Jansen Eijken Sluijters, als *Assessor bij het Collegie van Kleine Zaken*, gequalificeerd de Heer E. J. van Wijhe, Griffier bij dat Collegie;

3o. de Heer G. Duijckinck benoemd tot *provisionelen Commissaris van Politie*;

4o. de Heer J. van Lier, eersten Assistent ten burele van den Procureur Generaal, voorloopig belast met de waarneming van de betrekking van *Havenmeester en Scheepsmeter*;

met bepaling, dat het beheer van de koloniale Gouvernements' Vaartuigen, gelijk ook van de betonning en het loodswezen voorloopig blijven toevertrouwd aan den Heer G. Duijckinck.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
F. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

28 April. Van de slavin *Charlotte*, geboren in 1832, dochter van *Serie* en hare kinderen: *Elisabeth*, geboren in 1851 en *Abram*, geboren in 1854, toebehoorende aan W. P. Rhenardus.

» Van de slavin *Lena*, geboren in 1811, dochter van *Philippa*, toebehoorende aan plant. *Bleijenhoop en Bleijenrust*, divisie *boven Cottica*.

» Van den slaaf *Fortuin*, geboren in 1791, zoon van (onbekend), toebehoorende aan M. J. Houthakker.

» Van de slavin *Cornelia*, geboren in 1805, dochter van (onbekend), toebehoorende aan Kores (Guide).

» Van het slavenkind *Jacquelina*, geboren in 1853, dochter van *Annaatje*, toebehoorende aan B. S. von Knobbelsdorff.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 28 April 1856.

Ten verzoeke van den Heer Rudolph Sandmeijer, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

Op WOENSDAG den 30sten dezer, des morgens ten 10 ure, zullen de per Z. M. Transportschip *Merwede*, via *Curaçao* naar *Nederland* te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 26 April 1856.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 27 April 1856.

Op den 18n. April 1856, zijn in ondertrouw opgenomen:

Willem Frederik Josephus de Rooij
en
Johanna Henriette Cordua.

Hans Melchior Oslet
en
Johanna Cathrijntje Eineda.

Louis Vuren
en
Clasina Reusel, zich noemende en schrijvende: Carolina Clasina Reuzel.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

(5915) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* zijn gedevolveerd, de onderstaande boedels, als:

Van Christina Robert, (overleden den 19 Maart 1856), den 4den April 1856, en

Van Pieter Arjins Steijn, (overleden den 5 April 1856), den 9den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelver opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, den 28 April 1856.
De Curator bij het Departement voornoemd,
CHS. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

(5916) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, de Boedel Van Jan Karel Ooijkaas, (overleden den 22sten Februarij 1856), den 5den Maart 1866.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde administratie is bepaald.

Paramaribo, den 28 April 1856.
De Curator bij het Departement voornoemd,
CHS. LIONARONS.

Tweede Advertentie.

Groot-Brittannie en Noord-Amerika.

(Vervolg van ons vorig No.)

Van dit in den jongsten tijd zoo veel besproken traktaat zijn de artikelen 1, 4, 6, 7 en 8 de voornaamsten. Den inhoud van deze laten wij dus hier volgen; daaruit zal ons de strekking van het stuk duidelijk worden.

Art. 1. Geen der kontrakterende partijen zal verwerven of voor zich behouden eenige uitsluitende kontrole, welke ook, op het ontworpen kanaal (het meer van Nicaragua).

» Geen der kontrakterende partijen zal ooit oprigten of behouden eenig vestingwerk, dat dit kanaal op de nabij gelegen plaatsen bestrijkt.

» Geen der kontrakterende partijen zal bezetten, versterken of koloniseren eenig deel van het grondgebied van Nicaragua, Costa Rica, de kust van Mosquito of eenig deel van Centraal Amerika, of aanspraak maken op het bezit van eenig deel van genoemd gebied, of er eenige heerschappij uitoefenen.

» Geen der kontrakterende partijen zal voordeel trekken uit de bescherming welke zij uitoefent of mogt uitoefenen, en de traktaten van bondgenootschap welke zij heeft of mogt hebben gesloten, met eenigen staat, of eenig volk, met het oogmerk om eenig dusdanig vestingwerk op te rigten of te behouden, noch met het oogmerk om Nicaragua, Costa Rica, de kust van Mosquito of eenig ander deel van Centraal Amerika te bezetten of te koloniseren, noch met het oogmerk om aanspraak te maken op eenige heerschappij over dat grondgebied of die heerschappij uit te oefenen.

» Geen der kontrakterende partijen zal voordeel trekken uit hare vriendschapsbanden, hare gesloten verbonds traktaten, hare betrekkingen met of uit haren invloed op de volken of staten, welke ook, wier grondgebied door gezegd kanaal wordt doorsneden, met het oog om, hetzij regtsteeks of zijdelings, voor hare burgers of onderdanen een voorregt of eenige gunst in het belang van handel of scheepvaart te verwerven of te behouden."

Art. 4. » De kontrakterende partijen zullen haren invloed aanwenden bij al de staten en regeringen die in bezit zijn van of aanspraak maken op een regt of een regtsgezag op de landstreken door welke het kanaal loopt, om ze uit te noodigen het maken van dat kanaal bevorderlijk te zijn, en hunne goede diensten aan te wenden, en wanneer het nuttig zal worden bevonden, om te verkrijgen den aanleg van twee vrije havens, eene aan elk uiteinde des kanaals."

Art. 5. » De kontrakterende partijen verbinden zich al de staten, waarmede zij hier in vriendschapsbetrekkingen staan, uit te noodigen overeenkomsten te sluiten, met bepalingen gelijk aan die welke vervat zijn in dat traktaat, opdat al de andere staten mogen deelen de eer en de voordeelen te hebben bijgedragen tot den aanleg van het ontworpen kanaal. En elke der kontrakterende partijen zal traktaten sluiten met die staten van Centraal Amerika, als zij zal nuttig oordeelen met het oog op de uitvoering van het tegenwoordig traktaat, namelijk aan te leggen en te onderhouden een scheepvaart-kanaal tusschen de twee oceanen voor het voordeel der menschheid."

Art. 7. » De kontrakterende partijen nemen het besluit, ondersteuning en aanmoediging te verleenen aan de personen of aan de maatschappij die zich het eerst zullen of zal aanbieden, om het kanaal te maken met de noodige kapitalen en de vergunning der plaatselijke autoriteiten en aan elke andere reeds bestaande maatschappij, die reeds een kontrakt mogt hebben welker bepalingen aan beide partijen voldoende voorkomen."

Art. 8. » De kontrakterende partijen verklaren dat zij, behalve het bijzonder doel van het hierboven aangewezen traktaat, een ander en veel meer omvattend doel als algemeen beginsel hebben vast te stellen; en mitsdien komen zij onderling overeen, door bepalingen in traktaten op te nemen, hare bescherming uit

te strekken tot alle andere uitvoerbare middelen van gemeenschap, hetzij door een spoorweg, hetzij door een kanaal, door de landengte heen, en meer bepaald tot de reeds ontworpen plannen voor de wegen van Tehuantepec en Panama."

Zoo als wij boven zeiden, nam dit traktaat zijn oorsprong in het onderhoud dat lord Palmerston den 24 September 1849 met den heer Rives had.

Bij deze gelegenheid voerde de heer Rives, namens de Vereenigde Staten, de volgende punten aan:

» Dat de Engelsche consul te New-York openlijk voor de Mosquitos Indianen had gevraagd de opperheerschappij en het bestuur over de monding en het benedendeel der rivier San Juan; dat de Ver. Staten in deze zaak belanghebbende partij waren geworden, krachtens het tractaat, waarbij Nicaragua hun had afgestaan het regt een kanaal te graven tusschen de beide oceanen door de rivier San Juan en het meer Nicaragua; dat de regering der Ver. Staten zich had verzekerd dat zoowel wettig als geografisch, de staat Nicaragua was souverein van het gebied waartoe dat meer en die rivieren behooren; dat de Ver. Staten mitsdien gesloten hadden of op het punt waren te sluiten een verdrag met genoemden staat Nicaragua, om het regt van overtogt van deze rivier en van dat meer te verkrijgen; dat evenwel de Ver. Staten geen voorregt zochten te verwerven, en opregtelijk wenschten en begeerden dat de weg door de landengte zou worden opengesteld ten gebruike van al de natien, op de meest milde voorwaarden en op den voet van eene volkomene gelijkheid; dat de Ver. Staten, indien zij konden, geene gunsten en geene uitsluitende privilegien zouden willen erlangen, en dat van dat standpunt uitgaande zij ook niet konden toestemmen dat zulk een belangrijke weg van gemeenschap zou vallen onder de uitsluitende kontrole van de eene of andere groote handelsmogendheid; dat de bezitting der Mosquitos aan de monding der rivier San Juan niet anders dan als engelsche bezitting kan worden aangemerkt."

Ten slotte deed de heer Rives het voorstel dat Groot Brittannie en de Ver. Staten vrij rondborstig elkander zouden verstaan en hunne pogingen vereenigen om een resultaat te verkrijgen van zoo uitgestrekt belang voor hen zelven en voor geheel de wereld.

Lord Palmerston antwoordde:

» Dat sedert onheugelijke tijden de Mosquitos-Indianen, door de engelsche regering als een onafhankelijke en op zich zelven staande staat waren behandeld geworden, door een koning bestuurd; dat Nicaragua, welke nooit in bezit was geweest van San Juan, zich daarvan had meester gemaakt, en dat de Engelschen de Nicaraguanen van daar hadden verdreven; dat Nicaragua te kwader trouw aan de Vereenigde Staten het regt had toegekend om een doortogt te openen door een grondgebied heen waarvan het beheerscher noch bezitter was, en dat mitsdien de engelsche regering had doen kennen, dat zij dit traktaat als niet ontvankelijk beschouwde. Maar," voegde lord Palmerston er bij, » zekere personen in de Vereenigde Staten schijnen te gelooven, dat Engeland de geheime nevenbedoeling heeft eene nieuwe kolonie in die landstreek te stichten; die vooronderstelling mist ten eenenmale allen grond; Engeland heeft reeds meer kolonien dan het kan beheeren; en wat betreft het denkbeeld om zich het uitsluitend bezit van de monding der rivier San Juan te verzekeren, den sleutel van den ontworpen doortogt, niets is verder dan dit verwijderd van Engelands plannen. Ten bewijze daarvan kon strekken dat, bijaldien er eenig ontwerp kon gemaakt en in gemeen overleg door Engeland en de Vereenigde Staten aangenomen worden, voor het graven van een kanaal door de rivier San Juan en het meer Nicaragua, welk kanaal toegankelijk zou zijn voor den handel van alle natien der wereld, de britsche regering zulk een ontwerp volgaarne zou onderteekenen."

Het traktaat werd gesloten den 9 April 1850 en den 4 Julij daaraanvolgende geratificeerd, doch het werd gerekend te zijn in werking getreden op eerstgenoemden dag.

Deze overeenkomst verdiende den naam van groot en verheven. Zij toch verbond twee met elkander wedijverende natien op een onzijdig terrein, niet met het doel om te veroveren of om anderen vijandig tegenover te staan, maar met het oogmerk om den laatsten slagboom te doen vallen, die de krachtige en sterke volkeren des Oceaans van de ontzenuwde en achterstaande aziatische rassen gescheiden houdt, een uitgestrekt verbindingsmiddel tusschen de twee werelden te scheppen en aan den handel aller natien een weg van fortuin te openen.

De eerste moeijelijkheid die ontstond was die welke betrekking heeft op de Mosquito kust. De Vereenigde Staten beweren dat Engeland, krachtens het traktaat gehouden is dat grondgebied te ontruimen. Engeland ontkent deze verpligting. De Vereenigde Staten beroepen zich op de letteren van het tractaat, Engeland put zijn regt uit den zin en den geest van dat stuk. Het tractaat bevat: dat Engeland niet zal verkrijgen en niet zal behouden eenige kolonie of eenig etablissement in, en niet zal uitoefenen eenige heerschappij over Nicaragua, Costa Rica, de Mosquito kust of elk ander deel van Centraal Amerika." Engeland beweert dat deze bepaling alleen de toekomst geldt, en niet ten gevolge kan hebben af te schaffen of te doen ophouden de regten van bezit, van kolonisatie of van heerschappij die het (Engeland) uitoefende op het tijdstip toen het kontract geteekend werd. Engeland betoogt wijders dat, indien dit ware gelegen in de meening der onderteekenaren van het tractaat van 1850, zij het zouden hebben aangewezen door eene vormelijke afstandsbepaling. Het schijnt echter dat deze afstand genoegzaam is aangetoond in de verbindtenis, geene kolonie, geen etablissement te *behouden*, en om aan deze bepaling uitvoering te geven, was Engeland gehouden om geenerlei strook grond meer te bezetten en zich van het gebied van Mosquito terug te trekken. Anders toch zou in het traktaat niet duidelijk het verbod van te *behouden* zijn opgenomen, daar de Vereenigde Staten nooit eenig punt op de kust van Mosquito in bezit hadden.

Het door Engeland uitgeoefende protektoraat over de landen nabij het meer Nicaragua en de rivier San Juan gelegen, was de hinderpaal die uit den weg moest worden geruimd, om de vrijheid en onafhankelijkheid van het ontworpen kanaal te verzekeren. Door het handhaven van dit protectoraat onder voorwendsel van verkregen regt, maakt Engeland blijkbaar het kontrakt nul en van geene waarde, daar die mogendheid den hinderpaal dien het kontrakt moest wegnemen in wezen laat.

Lord Clarendon geeft voor dat het traktaat op het beginsel van reciprociteit is gegrond. Daar de Vereenigde Staten in Centraal Amerika geene nederzetting, geene kolonie hebben, beweert hij dat Engeland door afstand te doen van de zijnen, een koncessie zou doen waartegen het niets zou bekomen. Maar juist daar ligt de knoop. De Ver. Staten ontkennen en hebben van den aanvang aan Engeland het regt ontkend, kolonien te stichten op het grondgebied der Staten van Centraal Amerika.

Eertijds had Spanje niet geprotesteerd, maar alleen omdat het genoeg te doen had met te strijden tegen zijne eigene opgestane kolonien; zoodra echter de staten van Centraal Amerika zich als onafhankelijk gemeenebest hadden gekonstitueerd, riepen zij den bijstand der amerikaansche Unie in, om hen van de britsche overweldiging te bevrijden, en tot de opheffing dier kolonien werden door het kabinet van Washington pogingen aangewend, sedert den dag waarop het met Nicaragua gesloten traktaat aan de Unie regten had gegeven op de eventuele lijn van het ontworpen kanaal.

De engelsche regering beweert dat het traktaat haar niet heeft ontnomen het regt van protektoraat door de koningen van Mosquito aan Engeland gevraagd; de Vereenigde Staten beweren dat er niet is en dat er nooit was een koning of een koningrijk van Mosquito, en dat bedoeld protektoraat, waaronder een regt van werkelijke souvereiniteit verborgen is, de voornaamste monding des ontworpen kanaals onder de onmiddelijke en uitsluitende kontrole van Engeland zou stellen. Reeds in 1853 verklaarde de heer Clayton, een der onderteekenaren van het traktaat, onbewimpeld in het kongres te Washington, dat het de bedoeling der onderhandelaars is geweest, alle protektoraat, zoo mede alle bezetting van grondgebied te doen ophouden.

Nog een enkel woord over Balize en de Baai-eilanden.

Terwijl het traktaat van 1850 werd geratificeerd werden tusschen de onderhandelaars ophelderingen gewisseld, waarbij werd verklaard van de overeengekomen bepalingen te zijn uitgesloten » het engelsche etablissement Honduras, gemeenlijk genoemd Britsch Honduras, en een afzonderlijk deel uitmakende van den staat Honduras, en de nabij Britsch Honduras gelegen eilandjes, die als daartoe behoorende konden worden beschouwd." en werd verklaard dat de aanspraak op de genoemde bezitting onaangeroerd was gelaten in het traktaat, hetwelk in niets Engelands regt bevestigde of te kort deed, en op deze aangelegenheid volstrekt geene betrekking had.

Thans beweert Engeland dat dit etablissement van Balize de rivier Sarthoon tot grens heeft, terwijl bij het traktaat van 1786 uitdrukkelijk is bepaald dat de rivier Sibun, nog digter bij, die grens is. Bovendien maakt Engeland aanspraak op de uitsluitende souvereiniteit over die landstreek, terwijl het traktaat van 1786 aan die mogendheid slechts een regt toekent minder belangrijk van aard, en niet eens bij name omschreven. Door aldus de bepalingen van het traktaat in een uitgestrekter zin uit te leggen, dekt Engeland ten eenenmale een der doortogten door de landengte zoo als die door den staat Honduras zijn voorgesteld, en is Engeland zelfs in staat de ontworpen rigting door Nicaragua te belemmeren.

De Vereenigde Staten, die in 1850 Balize niet in het Clayton-Bulwer traktaat hebben begrepen, eischen thans niet van Engeland, dat het de kolonie ontruime op dat grondgebied door de Engelschen gesticht, maar zij verlangen dat de Engelschen zich terugtrekken binnen de grenzen der rivier Sibun, terwijl zij er zelfs in bewilligen later een onderzoek in te stellen naar de souvereiniteitsregten, waarop Engeland op dat distrikt aanspraak maakt. Lord Clarendon verdedigt het bezetten van dat gebied, op grond dat in 1841 de Vereenigde Staten een konsul naar Balize hebben gezonden, en dat die konsul zijn exequater heeft ontvangen van de britsche regering. Dit feit wordt door het kabinet van St. James als alles afdoende aangevoerd. Maar Balize, ligt ten noorden van de Sibun-rivier, op het gebied van Britsch Honduras. Door het zenden van een konsul naar Balize, heeft de regering van Washington volstrekt niet goedgekeurd of bekrachtigd de uitbreiding, door de Engelschen aan hunne koloniën over hare grenzen gegeven. Overigens is de benoeming van een konsul eene zuiver kommerciele, volstrekt geene politieke handeling.

Voorts beweert lord Clarendon, dat het traktaat van 1786 is afgeschaft in 1814 door den

oorlog, die in Engeland en Spanje uitbarstte, nadat de kolonie Balize tot Sarstown was uitgestrekt geworden. Het moet erkend worden, tot dien tijd hadden de Engelschen Honduras slechts onder de opperheerschappij van Spanje en niet als onafhankelijk eigenaars bezeten; en toen de vrede werd gesloten, bedong Engeland geenerlei bepaling of wijziging van grenzen, sloot het geenerlei staatkundige konventie, maar integendeel een speciaal traktaat, dat al de vroegere *handels* verdragen op nieuw van kracht maakte: het traktaat van 1786 was van dien aard, voor zoo veel de kolonie Balize betreft.

Engeland ging voort uit dat oogpunt te handelen, en kwam met geenerlei eisch voor den dag, tot dat de aangelegenheid van de doorgraving der landengte van Panama ter sprake kwam. En desniettegenstaande zijn er verscheidene officiële stukken, parlementsakten, voorhanden, waarin van Balize gesproken wordt als van een strook grond, niet tot den Engelschen staat behoorende.

Met de volgende regelen over de Baai-eilanden besluiten wij dit overzigt:

In Centraal Amerika, buiten het gebied van Honduras, in de Karaïbische zee, op ongeveer 35 mijlen van de haven Truxillo en op 400 mijlen van Balize, ligt het eiland Ruatan, een uitgestrekt, vruchtbaar eiland, dat zeer gemakkelijk en krachtig kan verdedigd worden. Zeer digt bij Ruatan liggen andere eilanden, betrekkelijk veel minder aanzienlijk, doch daarom niet van gewigt ontbloot. Zij heeten de eilanden Bonacca, Fulla, Barbaret, Helena en Moerat. De eilanden Ruatan en Bonocca zijn, volgens een Engelschen aardrijkskundige, vermaard door hunne schoone havens, den rijkdom van hunnen grond, de gezonde lucht die men er inademt en het wild dat er in overvloed wordt aangetroffen. Al deze goede hoedanigheden hebben die eilanden als spreekwoord doen gebruiken door de reizigers in die streken. Zij zijn de lusthof der Antilles, de sleutel van Spaansch Amerika en het *Gibraltar* van het Westen.

Den 17 Julij 1850, dertien dagen na het teekenen van het Bulwer-Clayton traktaat, vaardigde de Engelsche regering eene proklamatie uit, waarbij al die eilanden tot eene kolonie werden verheven onder den naam van »kolonie der Baai-eilanden."

De Vereenigde Staten eischen de opheffing dezer kolonie. Engeland weigert, voorgevende dat zij een deel uitmaakt van het etablissement Balize, en als zoodanig niet begrepen is in het traktaat. Maar het traktaat van 1786 noemt bij name elk der eilanden van de kleine groep, die tot Balize behoort, en bedoelde Baai-eilanden staan daar niet bij vermeld. Overigens is er in het traktaat van 1786 van geene andere dan van onbeduidende eilandjes sprake, terwijl de Baai-eilanden van zeer groot gewigt zijn. Het traktaat van 1786 maakt er melding van, maar plaatst ze opzettelijk onder de spaansche heerschappij, met uitsluiting van Groot-Brittannie. Spanje behield ze tot dat de omwentelingen in Centraal Amerika uitbarstten. Toen maakte de staat Honduras aanspraak op het bezit en plantte in 1829 zijne vaan op den grond van het eiland Ruatan. Tien jaar later, in 1839, overweldigden het de Engelschen en plantten er hunne vlag, doch Honduras wist het spoedig daarna te heroveren. Eerst in 1850, na alle denkbeeld van kolonisatie te hebben opgegeven, begon Engeland er weder op bedacht te worden, zich als heer en meester op die eilanden te vestigen.

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Kakao. Den 25 dezer, van pl. *Caledonia* 27 balen a 20,25 cent.

Idem, van pl. *Concordia*, 50 balen a 20,17 cent, Idem, van plant. *Huwelijkszorg*, 12 balen a 20,5 cent.

Katoen. Idem, van plant. *George Hendrik*, 20 balen a 27,37 cent.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 26sten, de Nd. Am. brik *Cahusac*, kapt. M. M. Wells, naar Gloucester, lading: 156 vaten Suiker 223.658 pond, 62 balen Kakao 8,195 pond, en 191 vaten Melassie 22,935 gallons.

Den 28sten, het schip *Texel*, kapt. H. J. Hubert, naar Amsterdam, lading: 214 vaten Suiker 308,152 pond en 102 balen schoone Katoen 34,100 pond.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Urania, kapt. C. J. Stapert, adres bij Gebrs. Samson.— Vertrekt 30 dezer.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.— Sluit ultimo dezer.

Anna, kapt. Hilbrands, adres bij M. D. Huidekoper. Sluit 2 Mei e. k.

STAAT, van de gevallen regens en der temperatuur van den 20sten tot den 26sten April 1856.

		gevallen regen. in millim.	uitgedampt. in millim.	Temperatuur. maxim.	Temperatuur. minim.
Zondag	20	42	1.9	28.8	24.3
Maandag	21	28	1.6	28.8	23.6
Dingsdag	22	2	3.7	30	24
Woensdag	23	17.8	2.6	29	23.5
Donderdag	24	0.8	3.	30.6	23.8
Vrijdag	25	17.5	1.5	29.5	23.5
Zaturdag	26	0.6	3.7	31	24.5
Totaal		108.6	18		

Het *Surinaamsch Weekblad* van Zondag den 27 dezer,—het Verslag der laatstgehouden Prijsuitdeeling mededeelende,— zegt in eene noot, dat, in de *andere dagbladen*, het getal leerlingen ter schole van Mej. C. P. M. J. Vlier, *verkeerdelijk* met 36 is opgegeven.— Wij verklaren *dat* cijfer *naauwkeurig* te hebben overgenomen uit het authentiek Verslag, hetwelk de vriendelijkheid van deszelfs geachten Steller ter onzer beschikking had gesteld.— Dat getal staat in verband met het door ons, *even naauwkeurig*, overgenomen gezamenlijk cijfer van 1351 leerlingen, over de verschillende scholen verdeeld. *De Red.*

ADVERTENTIEN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, WOENSDAG den 30n. e. k. 's avonds te *half zeven* uren.

Aangebragt per kapt. KIKKERT en te bekomen bij

A. H. LOTH:

BOTER, Z. M. en Leidsche Kazen, Worst, Saucijsjes, Rolpens, Rookspek, *BRANDEWIJN*, Genever in roode en groene kelders, *heele* en *halve* vaten BORDEAUX WIJN, *Haantjes BIER* in vaten en manden, Madera Wijn, Vermouth, Muscat de Frontignac, Selterswater. **PATENT OLIE** in *heele* en *halve* amen, Waschkaarsen van BRANDON. *Versche* **KRUIDENIERSWAREN.** *geurige groene* en *zwarte* **THEE**, groene Erwten, Capucijnders, Alkmaarder *GORT*, witte Boonen.

Wijn-, Bier-, Jenever- en Pullen Kurken. *SIGAREN* en *TABAK*, enz.

(5919)

J. G. KRAMER & Co.

hebben per kapt. KIKKERT wederom ontvangen

Ger. Ossehaas in Reuzel, in blik,	Moerbeziën op water,
Sauc. de Boulogne in reuzel, in blik,	Abrikozen »
Ger. Paling in blik	Morellen op Brandewijn,
Eng. Bokkings »	Abrikozen op Brandewijn,
Versche Zalm »	Reine Claude op id.
Gerookte dito »	Mirabellen »
Gelard. Oss haas »	Perzikken »
Kalfs Rollades »	Kruiden Azijn »
Ossen dito »	Dragon en Pimpernel dito,
Kalfs Beefsteak »	
Dito Frikadellen »	Bessensap
Ossen dito »	Punch van Arak,
Kalfs Carbonade »	Versche Truffels
Hazenpeper »	Dito Champignons,
Hazenbouten »	Kappers,
Terrine Pâté de Foie Gras »	Ketchup,
	Jap. Soja,
Vinken »	Geconf. O. I. Gember,
Kalfs Soep »	Macaroni
Extract Bouillon »	Smirn. *VIJGEN*,
Champignons »	DADELS,
Dop Erwtjes »	Gedr. Soepgroenten
Bloemkool »	ANSJOVISCH
Worteljes »	Andijvie in ¼ ankers,
Bruss. Spruitjes »	Bloemkool,
Gest. Peeren »	Zuurkool
Appelpent »	Roode dito
Aspergies »	Heele Roodekool
Limb. Kaas »	in azijn,
Zwits. dito »	Bruss. Kooltjes »
Aardbezien op water,	Kropsalade »

en meer andere ARTIKELEN. (5917)

Ontvangen per *Voorwaarts*, kapt. KIKKERT, en tegen *billijke prijzen* verkrijgbaar bij

SANDTMANN & Co.

Extra Aardappelen, Z. M. en komeine *KAZEN*, Haring in fl., *ANSJOVISCH*, ZUURGOED, diverse CONSERVES, **VRUCHTEN** op Brandewijn, witte Boonen, groene Erwten, Capucijnders, PATENT OLIE in *heele* en *halve* amen en in pullen. (5918)

J. G. MEURS

heeft per de *Susanna* ontvangen

LANCETTEN, CHIRURGICALE en andere **SCHAREN** verschillende soorten MESSEN, waarbij *echte* Liersche en Engelsche *SNOEI-MESSEN*,— Lustres voor Piano,— KRESBORSTELS — Paardeharen *MEELZEEFTEN*.

Weder een nieuw assortiment *keurig* mooije **KRUIDHOORNS**, HAGELZAKKEN, *groene* banden voor *Geweren*, *VEERHAKEN*, Kogels en Loopersvormen, enz. (5920)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**